

HOTEL “VERGEZICHT” TE KOOP

Klucht in drie bedrijven

door

E. TORRENGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL “VERGEZICHT” TE KOOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **E. TORRENGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Fokke Royaal - eigenaar hotel

Trijn Royaal - zijn vrouw

Kitty – werkneemster

Gasten:

Hilly Knijpstuiver

Koos Buikschuiver

Gepke Brouwer

Jochem Beukema

Kopers hotel:

Dien Knopkaf

Gijs Goochem

DECOR:

Het toneel stelt de bar van een hotel voor, met een tapkast aan de linkerkant. Verder staan er wat tafeltjes en stoelen naar eigen inzicht en ruimte. Achter de bar is een deur naar achteren en rechts een buitendeur. Middenachter een deur naar de vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

(Hilly en Koos komen pratend op)

HILLY: Ik begrijp niet dat jij niet langer mee wilt werken. Nu heb je de kans om weer aan de slag te komen en nu heb je er opééns geen zin meer in.

KOOS: Nee, dat heb ik ook niet. Ik kan die regisseur wel schieten. Hij heeft net zoveel verstand van toneel als mijn kleine teen. En dan de manier waarop hij tegen je praat!

HILLY: Aha, dat is het dus. Jij kunt niet hebben dat hij je op je plaats zet. Een oude ervaren toneelspeler wordt op zijn plaats gezet door een jong broekje. Daar zit hem dus de kneep.

KOOS: Hij was nog niet ééns geboren, toen ik al grote rollen speelde voor de tv. Meneer komt net van de toneelschool en die zal mij, een oude rot, wel even vertellen hoe ik moet voordragen. Om je rot te lachen.

HILLY: Maar als hij daar nu een andere kijk op heeft, dan doe je toch wat hij zegt. Hij is nu éénmaal de baas.

KOOS: Baas?? Baas zei je toch, hè? Laat me niet lachen. Hij heeft de ringen van de po nog om zijn kont zitten. Nee, ik ga naar huis.

HILLY: Nu, dan moet je het zelf maar weten.

KOOS: En dan gruwel ik van de stank die om hem heen hangt, 't Is één grote parfumbabriek. Daar kan ik niet tegen. Ik krijg gewoon kippenvel van die vent.

HILLY: Dat heeft natuurlijk niets met zijn manier van regisseren te maken. Dat is ons pakkie aan niet. Ik moet er ook niks van hebben, maar daar moeten wij ons maar in schikken. Trouwens, ik kan wel begrijpen, dat hij kwaad op je geworden is.

KOOS: Wat kan jij wel begrijpen? Je wilt mij toch niet vertellen, dat je hem nog gelijk geeft ook. Ik deed niks verkeerd.

HILLY: Nee, als men jou hoort, doe jij nooit wat verkeerd. De manier waarop jij aan het voordragen was, leek ook nergens op.

KOOS: *(gaat staan)* Wat mankeert hier aan. *(met gezicht naar publiek)* Men staat voor Harco zijn tapkast En al ben je er geen stamgast Hij wil je wel wat geven ook al ben je er maar even. Je krijgt er vast geen koffie, thee, of ander drinken Jenever zal je

zuipen Anders sta je zo weer buiten

HILLY: Waar slaat dat eigenlijk op. 't Is toch ook geen wonder dat hij kwaad geworden is.

KOOS: Nee, dan dat idiote droogzwemmen. Neem me niet kwalijk. Is dat normaal dan?

HILLY: Droogzwemmen? Moest jij dan droogzwemmen? Daar heb ik niets van mee gekregen.

KOOS: Die halve gare wou hebben dat ik op de tafel ging liggen en een demonstratie droogzwemmen gaf. Jij denkt toch niet dat ik een buil op mijn hoofd heb?

HILLY: Dat heb ik niet gezien. Wanneer was dat dan?

KOOS: Ik denk dat jij nog in de kleedkamer was. Dat moet haast wel. Vertel eens hoe dat ging. Vertellen!! Dat kan ik niet vertellen. Ik zal het je voordoen. Moet je maar eens kijken. *(Koos gaat met een sigaret in zijn mond op een tafeltje liggen en gaat dan zogenaamd droogzwemmen)*

HILLY: Wacht even... Geef mij die sigaret eens even.

KOOS: Nee, om de drommel niet! Dat hoort erbij. Ik had toen ook een sigaret in mijn mond. Deed je dat met een sigaret aan in de mond? Ja. En daar is hij verschrikkelijk kwaad om geworden. Hij sprong bijna uit zijn vel en riep heel hard. Dat doe je toch niet met een sigaret in je mond, kloothommel.

HILLY: *(lachend)* En wat zei jij daarop?

KOOS: *(grinnikend)* Ik deed net of ik hem niet begreep en keek hem heel dom aan en zei... Moet ik hem door spuwen of uitslikken. Ik heb nog nooit iemand zo kwaad gezien.

FOKKE: *(op met koffie. Hij loopt een beetje mank en heeft wat last van zijn rug)* Ik zag u aankomen en ik dacht, die hebben vast wel trek in een kopje koffie.

HILLY: U zou wel helderziende kunnen zijn. Ik heb inderdaad wel trek.

KOOS: Anders ik wel.

FOKKE: Loom weer vandaag, hè... Ik ben blij dat de grootste vakantie drukte voorbij is.

HILLY: Nog even, Royaal, dan kunt u op uw lauweren gaan rusten. U gaat de zaak toch verkopen?

FOKKE: Ja, juffrouw... Het krijgt morgen zijn beslag. Ik blijf nog wel een tijdje om de nieuwe eigenaar in te werken. Wij gaan naar onze getrouwde dochter. Onze meubels zijn er al. Het wordt ons veel te veel. Wij zijn de laatste tijd helemaal van ons personeel afhankelijk en dat valt niet mee. Ik heb de laatste tijd nogal vaak last van mijn rug en dan kan ik bijna niet meer lopen.

HILLY: Hebt u daar al lang last van?

FOKKE: Ja, juffrouw. Ik heb een ongeluk met de auto gehad en vanaf die tijd heb ik last van mijn rug. Volgens de dokter moet ik ermee leren leven.

HILLY: Dokters hebben gemakkelijk praten. U zit ermee.

FOKKE: Ja, het kan knap lastig zijn. Ik begin er de laatste tijd steeds vaker last van te krijgen. Het schiet er soms zo maar in.

HILLY: U moet maar zo denken, straks kunt u van uw verdiende rust genieten. En... hebt u het een beetje met de nieuwe eigenaar getroffen?

FOKKE: *(is ondertussen achter de tapkast gaan staan)* Dat denk ik wel, ja.

HILLY: Is het een jonge man? Ik bedoel... is hij getrouwd, of is hij nog vrijgezel?

FOKKE: Dat weet ik niet, juffrouw, want ik heb hem nog niet gezien. Laat staan dat ik met hem gesproken heb.

KOOS: Wat!!?? U kent hem niet eens?

FOKKE: Nee, zijn tante is hier geweest. Het enige wat ik weet is dat hij Gijs Goochem heet. Zijn tante heeft hem van jongs af aan opgevoed. Dat is weduwe Knopkaf. Ze houdt zelf ook een beetje toezicht op het reilen en zeilen hier, totdat haar neef Gijs Goochem hier wat ingewerkt is.

KOOS: Maar hoe weet u dan, of die man wel geschikt is, om uw hotel over te nemen.

FOKKE: Dat weet ik niet, maar dat kan mij ook niet veel schelen. Daar moet zijn tante zich maar mee redden. Daar wil ik geen slapeloze nachten van hebben.

HILLY: Die man is hier dus zelf niet geweest om dit hotel te kopen, maar heeft dat aan zijn tante overgelaten?

FOKKE: Ja, ik heb alleen een gesprek met zijn tante gehad. Ik kreeg het idee dat ze van hem af wilde. Op de een of andere manier

had zij er belang bij, dat hij eigenaar van dit hotel zou worden.

HILLY: Dat is vreemd. Kreeg u dan de indruk dat die vent er zelf niet zo veel belang bij had?

FOKKE: Ja, daar leek het wel een beetje op. Maar dat kan mij ook niets schelen, als ik de zaak maar kwijt ben. En wie het koopt zal mij een zorg zijn. Ik heb er niet zo'n heel goede prijs voor gekregen, maar ik ben allang blij dat het verkocht is.

HILLY: Heeft het hotel lang te koop gestaan?

FOKKE: Ja, wel twee jaar. Ik kon het aan de straatstenen niet kwijt en toen die mevrouw Knopkaf hier kwam om het te kopen, heb ik heel snel toegehapt.

HILLY: En... zijn jullie al bij de notaris geweest? Ik bedoel is er al getekend?

FOKKE: Nee, nog niet. Maar de notaris heeft de papieren al klaar liggen. Nog even een krabbeltje eronder en 't is voor de bakker.

KOOS: En als die vrouw nu niet komt opdagen? Wat dan? Ik zou niet eerder rustig zijn voor het contract getekend is.

FOKKE: Dat zou inderdaad een ramp voor ons betekenen, maar mijn gevoel zegt mij dat het wel goed zit. *(Hilly fluistert Koos wat in zijn oor)*

KOOS: Ik ga nog even naar buiten, 't is mij te mooi weer om de hele tijd in huis te zitten. Tot zo meteen, *(af)*

FOKKE: *(kijkt hem na)* Ik vind dat een aardige man. Ik had nooit gedacht dat ik hem nog eens in levende lijve zou ontmoeten.

HILLY: Ja, hij kan er de stemming 's avonds wel inbrengen, hè? Het is soms ook een echte komiek.

FOKKE: Sinds die film hier opgenomen wordt en jullie hier logeren, is het in mijn hotel veel drukker geworden. Dat komt vooral omdat Koos van die gezellige avonden regelen kan. De mensen hangen de hele avond aan zijn lippen, als hij het op zijn heupen heeft. Maar wat ik vragen wou: vanavond kan ik toch ook op jullie rekenen?

HILLY: O, u bedoelt dat afscheidsfeestje, voor uw vaste klanten.

FOKKE: Precies, dat bedoel ik.

HILLY: U kunt op ons rekenen, Royaal.

FOKKE: Dan ga ik nu nog even in de keuken kijken of alles voor elkaar komt. Ze hebben het er behoorlijk druk mee. En dan ga ik direct door naar 't station, want ik heb beloofd dat ik de nieuwe eigenaar zou ophalen.

HILLY: U hebt vanavond vast en zeker nog een verrassing voor ons.

FOKKE: Dat heb ik ook, maar daar vertel ik nog niks over. Vanavond stap ik hier voor het laatst rond en dan kan ik aan al mijn gasten de nieuwe eigenaar voorstellen. Wat zal mij dat een genoeg doen. En als mijn rug nu ook nog een beetje wil opknappen, kan ik tenminste nog een mooie oude dag hebben. Ik geloof dat ik straks toch eerst maar een afspraakje met de dokter moet maken, *(af)*

HILLY: *(naar deur rechts af om even later met Koos terug te komen)*
Nu moet je eens luisteren, Koos. Vraag niet te veel, maar vertrouw blindelings op mij, dan halen we een mooie bak uit. Royaal vindt je een toffe vent, en hij wil ons vanavond bij zijn afscheidsfeest hebben. Ga jij nu naar je kamer en trek andere kleren aan en schmink je om in een ander persoon.

KOOS: Moet ik mij schminken? Moet ik mij verkleden? Waar is dat goed voor?

HILLY: Waarom is mijn zaak, waarin is jouw zaak. Als je maar verandert in een heel ander persoon. Je komt hier om een kamer en je bent een heel lastige klant. Als die Gijs Goochem er is, kom jij een tijdje later luisteren, kijken en niets zeggen. En nu opschieten.

KOOS: Ja maar... hoe Gijs Goochem.

HILLY: *(duwt hem van het toneel af)* Niks te maren. Doe nu maar wat ik je zeg en luister voor deze ene keer nu eens naar mij. *(loopt naar de tuindeuren en kijkt naar buiten)* Als ik goed kijk, kan ik hem al zien aankomen. Zo van verre te zien heeft hij het buskruit ook niet uitgevonden, *(ze gaat zo zitten, dat ze direct niet te zien is)*

GIJS: *(komt rechts op. Een niet al te snuggere vent, die twee koffers en een tas bij zich heeft. Hij blijft even bij de deur staan en kijkt wat dom rond. Een alpinopet staat op zijn oren en hij heeft een zonnebril op. Hij zet zijn koffers en zijn tas in een hoek. Hij praat wat traag en zoet)* Hè... daar ben ik moe van geworden. Ik denk dat dit de zaak is waar ik straks de baas van ben. Het ziet er niet zo raar uit. Alleen is het wat stil. Misschien is het geen drukke

zaak. *(grinnikt)* Dat komt mij goed uit. Dan word ik ook niet zo moe. Waar zou de baas van 't spul zijn? Hij zou me toch ophalen? O, wacht eens... Ik ben met de bus gekomen en volgens tante zou hij me van de trein afhalen, *(grinnikt)* Die staat nu natuurlijk bij de trein op mij te wachten. Laat hem ook maar, dan kan ik even rondkijken, *(wil zijn zakdoek pakken)* Gut, ik heb mijn zakdoek zeker verloren. Even een andere uit mijn tas pakken, *(hij pakt zijn koffer bijna helemaal uit en pakt een rode zakdoek en gaat omstandig zijn neus snuiten)*

HILLY: *(naar de zaal)* Als dat de nieuwe eigenaar voor moet stellen, kunnen we hier nog wat moois beleven. Dat past precies in ons plan. Hij kan de bus wel uitgevonden hebben, maar het kruit beslist niet. Even kennismaken. Goedendag, meneer. Bij wie moet u zijn?

GIJS: *(schrikt)* O, eh... ik ben hier niet alleen, zie ik. Dag, juffrouw. Zit u op mij te wachten?

HILLY: Nou... Dat is te zeggen, ja en nee. Meneer Royaal is even weg en heeft mij gevraagd, of ik de honneurs even waar wilde nemen.

GIJS: Wat moet u waarnemen? Wat zijn dat voor dingen?

HILLY: Ik zal me even aan u voorstellen. Mijn naam is Hilly Knijpstuiver. Ik bedoel eigenlijk, dat ik de gasten, eh... Royaal heeft mij gevraagd of ik de gasten even wilde ontvangen.

GIJS: O, bedoelt u dat. Nu, dan moet u mij niet hebben. Ik word hier de nieuwe baas.

HILLY: Aha... dan bent u meneer Goochem, als ik het wel heb.

GIJS: Zeg maar gewoon Gijs hoor.

HILLY: *(lachend)* Nee, dat kan niet. Ik ben één van de gasten. En de gasten kunnen u toch niet bij de voornaam noemen.

GIJS: Nou, wat zou dat? Ik heb mijn hele leven in Winsum gewoond en daar zeggen ze ook altijd Gijs tegen me. Als ze meneer tegen me zeggen, heb ik altijd het idee dat ze me voor 't lapje houden.

HILLY: O, bedoelt u dat op die manier. Hebt u uw hele leven in Winsum gewoond?

GIJS: Ja, wij hebben daar een boerderij, maar nu heeft mijn tante bedacht dat ik maar van de boerderij af moest. Zij wil er een kampening of zoiets van maken.

HILLY: Een kampening? O... Wacht 'ns even... U bedoelt een camping. Maar... voor ik het vergeet. U bent dus een zoon van de oude Goochem.

GIJS: (*verrast*) Ja!!! Hoe weet u dat.

HILLY: Ik heb vroeger in Winsum gewoond. U hebt een Goocheme gezicht. Ik heb uw vader nog gekend. Even denken. Wanneer heb ik hem voor het laatst gezien?

GIJS: Daar ben ik erg benieuwd naar.

HILLY: Och kom... wanneer heb ik hem nog gezien. Wacht 'ns even.

GIJS: Vertel eens. Ik wacht wel even. Ik heb de tijd wel. Ik ben daar heel benieuwd naar. Hoe bestaat het, hè???

HILLY: Hoe bedoelt u?

GIJS: Ik bedoel dat mijn vader al vijftien jaar dood is. Dus ik ben benieuwd wanneer u hem gezien hebt. (*overdreven neus snuiten*)

HILLY: (*tegen de zaal*) Dat is stom... eh... ik bedoel de persoon die de plaats van uw vader ingenomen heeft.

GIJS: O, u bedoelt mijn tante.

HILLY: Hè???. Eh... ja, ik bedoel uw tante.

GIJS: Die kent u dus ook al. Dat is ook toevallig, zeg.

HILLY: Ja, maar dat is wel jaren geleden hoor. Maar ga toch zitten. Royaal zal zo meteen wel komen. Dus u wordt de nieuwe eigenaar van Hotel Vergezicht.

GIJS: Ja, ik ben gekomen om vandaag het con... het con... Hoe noemen ze dat ook al weer... het contract te tekenen en als dat gebeurd is, (*diepe zucht*) dan ben ik hier de nieuwe slaaf.

HILLY: Dat klinkt nu niet, alsof u daar zo blij mee bent.

GIJS: Dat ben ik ook niet.

HILLY: Dat is prachtig!

GIJS: Wat zei u?

HILLY: (*in de war*) Ik... eh... ik zei dat het hier zo prachtig is. Ik bedoel de omgeving en zo.

GIJS: Dat kan wel zo zijn, geef mij Winsum maar. Ik ben nog nooit eerder uit Winsum weg geweest. Mijn tante heeft het doorgedreven... en als die wat in haar hoofd heeft, trek je dat er met geen

zeven paarden weer uit. Ik was ook veel liever boer gebleven. Maar zij zegt dat ik voor boer niet geschikt ben. Ik had beter een vak kunnen leren, zei ze. Daarom heeft ze dit hotel voor me gekocht. Ik hoop nu maar dat het me lukt, want als het niet goed gaat, krijg ik toch weer de schuld, *(diepe zucht)*

HILLY: Dat kan ik me voorstellen. Ik denk ook niet, dat dit wat voor u is. U bent volgens mij niet voor hotelhouder in de wieg gelegd. Ik zou voet bij stuk houden en dat contract niet tekenen.

GIJS: Niet tekenen?? Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Daar ben ik nu expres voor gekomen.

HILLY: Als ik u goed begrijp, hebt u er geen trek in en zou u er wel weer willen.

GIJS: Ja, dat zou ik graag willen... Maar mijn tante zegt...

HILLY: U blijft veel liever boer, zei u. Wat kan het u dan schelen, wat uw tante ervan zegt!

GIJS: Dat kan ik niet doen. Als tante me ziet aankomen en hoort dat ik op de boerderij wil blijven, komt ze me met de mestvork na en jaagt ze me van het erf af!

HILLY: U laat zich toch niet door uw tante van het erf jagen. U bent toch niet bang voor uw tante?

GIJS: Ja, ze is een vrouw met haar op de tanden. En als ze kwaad wordt, is ze net een oversekste kameleon.

HILLY: *(lacht)* Een oversekste kameleon. Weet u wat dat is?

GIJS: Nee, maar het klinkt wel mooi. U moet er tenminste al om lachen.

HILLY: Daar hebt u gelijk in. Maar om even op dat tekenen terug te komen, zolang u niet getekend hebt, dan kan uw tante er niets mee.

GIJS: Denkt u dat? Ze is in staat om deze zaak voor haar zelf te kopen en mij er als knecht in te zetten. Dan ben ik nog liever eigen baas.

HILLY: Laat uw tante dan tekenen. Als zij hier dan is om te tekenen, zegt u dat er mond en klauwzeer uitgebroken is. Dan mag ze niet eens bij u komen. Ik zou wel weten wat ik deed, als ik in uw schoenen stond. Ik ging terug naar de boerderij. Als u dan geluk hebt, is dit hotel intussen al aan een ander verkocht. Dan kan ze u hier ook niet meer heen sturen en hier aan het werk zetten.

GIJS: Op de boerderij is geen koe te vinden. Dan kan ik dat toch ook niet zeggen.

HILLY: *(Gijs opvallend bekijkend)* Geen koe te vinden... Zeg dan dat er varkenspest uitgebroken is om mij. *(tegen de zaal)* Waar blijft Koos nu toch. Ik raad u in elk geval aan, om niet te tekenen. Wat er ook gebeurt, u moet geen handtekening zetten, *(kijkt op horloge)* Kom, ik moet mij nu eerst even gaan verkleden, *(af)*

GIJS: Dat mens kan gemakkelijk praten. Niet gaan tekenen. Dan kent ze mijn tante nog niet. Als die eenmaal wat in haar hoofd heeft, dan is ze net een bulterriër. Ze is best in staat mij aan mijn haren hier weer naartoe te slepen. En dan dat dom gelul over varkenspest. Als je geen varkens hebt, kun je ook geen varkenspest krijgen. En als mijn tante begint te roepen, gaat de torenklok in de stad van schrik luiden.

KOOS: *(op, heeft zich verkleed als circusartiest. Hij komt over als een leeuwentemmer. Een grote zwarte snor, ruige wenkbrauwen, een zweep in zijn hand. Hij praat met een donkere zware stem)* Waar is de baas van dit spul?

GIJS: *(kruipt helemaal in elkaar en wijkt angstig achteruit met trillende stem)* Wat is er, meneer?? Wat kan ik voor u doen?

KOOS: Bent u de baas van deze gelegenheid?

GIJS: Hè?... Ja... Nee... gelukkig nog niet. *(doet heel angstig)*

KOOS: Wat bedoelt u met... nog niet. Betekent dat...

GIJS: *(valt vlug in en knikt heftig ja met zijn hoofd)* Ja... dat betekent dat ik nog niet getekend heb.

KOOS: *(gaat vlak voor Gijs staan, die in elkaar krimpt van angst)* Manneke, hou me niet voor de gek. Mijn naam is Rieksko Ricardo. Ik tem leeuwen en tijgers en wij staan hier in deze stad met ons circus. Heb dus niet te veel praatjes, want mijn tijgers hebben altijd honger, *(een knal met de zweep)* Zo en nu geen praatjes meer. Bent u de baas van dit hotel, de ja of de nee.

GIJS: Ja, meneer Leeuwenkop... Dat denk ik... s... straks misschien of zo... denk ik...

KOOS: Nu, hoe het ook is, vanavond trek ik hier in met drie leeuwen en tijgers. Hou dus wat kamers vrij, want anders moet ik er een paar vrij laten maken door mijn lievelingsdieren. Twee kamers heb ik nodig voor mijn personeel en maak in de schuur wat ruimte vrij voor mijn beesten. Wij blijven hier een week staan en ik wil

om te beginnen een stevige maaltijd, en voor mijn dieren heb ik om te beginnen vijftig kilo vlees nodig... Daar moet u direct voor zorgen. Ik zeg dit maar één keer en als het niet voor elkaar komt, voer ik u aan mijn beesten en ik wil niet lang wachten. Hou daar maar even rekening mee.

GIJS: Ja maar... ik bedoel... ik weet niet...

KOOS: Wat!?! Spreek je mij ook nog tegen?!!

GIJS: *(steeds banger)* Nee, nee, meneer tijgerstaart... Hebt u ook een tijger in uw tank? Ik bedoel... Ja, wat bedoel ik nu. Ik... ik heb het niet tegen u. Ik bedoel... ik praat wel voor u.

KOOS: Tijgers, leeuwen, neushoorns, olifanten, beren, alles heb ik bedwongen, ik heb ze allemaal mijn wil opgelegd. Zo raar kun je het niet opnoemen. Alleen al bij het zien van mij kruipen ze met de staart tussen de benen weg en nu zal zo'n tweedehands hotelhouder mij tegenspreken.

GIJS: Ik spreek u niet tegen en ik wil ook wel met mijn staart tussen mijn benen wegkruipen. Maar ik weet niet waarheen.

KOOS: Hoe zit het. Wordt het nog wat?

GIJS: Het zit niet goed, meneer tijgerklauw... *(houdt hand tegen zijn buik)* Ik krijg hier zo'n raar gevoel. En als ik het zeggen mag... Ik heb hier nog niks te zeggen en meneer Royaal blijft hier nog een paar dagen, om...

KOOS: *(hard)* Man, sta daar niet zo dom te kletsen! Moet jij hier de baas worden.

GIJS: *(bang)* Ja, u raadt het precies... ik moet... maar... Als u nu even wacht tot de baas er zelf is.

KOOS: Wat heb je nu weer te jammeren over de baas zelf. Hè!? Wat?! Hoe?! *(hij knalt met de zweep)*

GIJS: *(houdt zijn handen omhoog)* Au! au! au! Het komt voor elkaar, meneer leeuwenpoot. Ik zal er om denken.

KOOS: Dat is je geraden ook. Over een uur ben ik hier met mijn beesten. En dit wil ik ook nog even zeggen. Als ik een keer niet aanwezig ben, heb jij maar te zorgen dat de beesten te vreten krijgen. Daar ben je tenslotte de baas van dit hotel voor. Dat heb je goed begrepen, hè???

GIJS: N... n... nee... *(zegt van nee en knikt heftig van ja)* O, ja... ja... Dat hoort bij mijn vak... natuurlijk.

KOOS: En dagelijks op tijd voor dezelfde kilo's vlees zorgen, hè! En wee je gebeente als er wat aan mankeert. Dan is het niet best. Dan voeder ik je op aan de beesten. Goed begrepen!!! (af)

GIJS: (*helemaal van streek*) Mooi is dat. Denk je een hotel te kopen, lijkt het wel een dierentuin. En over een uur komt hij hier voor vijftig kilo vlees, (*grinnikt*) Kom jij maar, meneer tiggertand, ik zal wel zorgen dat ik niet thuis ben. Het zal mij benieuwen hoe tante Dien dit gaat oplossen.

KITTY: (*links op*) Wat is dat hier voor lawaai. O, we hebben een gast. Waar kan ik u mee van dienst zijn, meneer?

GIJS: Hè? Wat? O, eh... niets. Dat wil zeggen... Werkt u hier ook?

KITTY: Tot dusver nog wel.

GIJS: Hoe bedoelt u dat... tot dusver nog wel?

KITTY: De baas heeft de zaak verkocht en nu moeten wij maar afwachten of wij hier kunnen blijven werken. Nieuwe heren, nieuwe wetten wordt er altijd gezegd. Wat mag ik u inschenken.

GIJS: O, geef mij maar een glaasje ranja.

KITTY: (*schenkt Gijs een glas ranja in*) Er is hier een mevrouw geweest die dit hotel voor een neef gekocht heeft, zei de baas. Hij vond het maar een heel vreemde geschiedenis. Wie laat nu een ander over zijn toekomst beslissen. Het moet wel een hele grote droogkloot zijn. Je tante op stap sturen om een zaak voor je te kopen, zonder dat je het gezien hebt. Dan ben je volgens mij een beetje geschift.

GIJS: Ik kan wel horen dat u mijn tante niet kent.

KITTY: Nee... die ken ik ook niet. (*beseft dan wat ze zegt*) Uw tante? Wilt u zeggen dat het uw tante is, die dit hotel gekocht heeft?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto